

Maja Plum

Filantropi, finanser og fonologisk opmærksomhed

På rejse med den evidensbaserede metode Dialogisk læsning

I 2003 rejste Dialogisk læsning til Danmark. Siden har metoden gået sin sejrsgang som en evidensbaseret metode, og anses i dag som den mest effektive metode til at understøtte små børns sprogudvikling i Danmark. I artiklen følges den rejse, Dialogisk læsning tager på for at ende som 'evident'. Fremfor abstraheret objektivitet, argumenteres der i artiklen for, at Dialogisk læsning udgør en konkret sammensat størrelse. Den er stykket sammen af filantropiske investeringer, ministerier, forskere, klassifikationer såsom læsevanskeligheder og et audiologopædisk vidensfelt med en særlig fonologisk opmærksomhed. I artiklen søges der ikke at rejse tvivl om, hvorvidt Dialogisk læsning virker, snarere handler det om at spørge, hvordan Dialogisk læsning blev virksom; i betydningen hvordan opnåede den legitimitet som 'evident'? Hvilken rejse er den på fra USA til Danmark? Og hvilke betalende og blinde passagerer bringer den med sig?

Ning de Coninck-Smith

Med eksperten i felten

Arkitekt Hans Henning Hansens UNESCO-mission til Jugoslavien i efteråret 1956

I efteråret 1956 var den danske arkitekt og ekspert i skolebyggeri Hans Henning Hansen (1916-1985) på fire måneders mission til Jugoslavien, udsendt af UNESCO. Artiklen følger ham fra udpegningen over udsendelsen til udarbejdelsen af den afsluttende rapport. Den viser, hvordan hans konklusioner forbandt sig med den viden, han havde med hjemmefra om ideelt skolebyggeri i barnets skala – og den illustrerer, hvordan internationale eksperter spillede en vigtig rolle for vidensoverførsel på uddannelsesområdet. Missionen forstås i et dobbeltgreb, som en fortælling om soft diplomacy på et tidspunkt, præget af en ulmende kold krig; og som et resultat af mange sammenslyngede fortællinger, hvori indgik samarbejdet mellem UNESCO, den internationale arkitektunion UIA og efterkrigsårenes reformpædagoger med tilknytning til New Education Fellowship.

REJSEBERETNING: Christian Larsen

Peder Rasmussen Skoubys rejseberetning 1924

I oktober 1924 begav overlærer Peder Rasmussen Skouby (1879-1951) sig fra Kalundborg til Tyskland. Han havde fået 350 kr. fra Undervisningsministeriets rejsekonto til en studietur til Tyskland for at se på "nye Skoletanker", som han havde formuleret det. Beløbet svarer til 9.800 kr. i 2018-penge. Skouby var vesttjyde, men virkede i hovedparten af sit arbejdsliv i Østdanmark, først i Nykøbing F. 1904-08, derefter i Gentofte 1908-15 og fra 1915 i Kalundborg. I Kalundborg var han overlærer på kommuneskolen, dvs. skoleleder, indtil 1926, hvor skolen blev delt i en folkeskoleafdeling og en realskoleafdeling. Skouby fortsatte som leder af realskolen indtil sin pensionering.

REJSEBERETNING: Christine Antorini

Raise the bar and lower the gap. Da Ontario blev 'the missing link' i dansk uddannelsessamtale

Der er ét land, eller især en provins, som har modtaget usædvanligt mange besøg fra kommuner, skoleledere og lærere og andre fra uddannelses-Danmark de senere år. Det er provinsen Ontario i Canada. Folketingets uddannelsesudvalg var blandt de mange, der besøgte Ontario. Det var i 2012 som led i forberedelsen til en ny folkeskolereform i Danmark.

OECDs 'Education at a Glance' og ikke mindst PISA-undersøgelserne havde i 2000'erne spillet en stor rolle i debatten om, hvordan danske skoleelever klarede sig i kernefag som dansk, matematik og naturfag. Jeg var næsten lige blevet undervisningsminister i den nye SRSF-regering i 2011, og vi ville gerne med selvsyn undersøge, hvad man havde gjort på det politiske niveau i Ontario, siden Canada var blandt de lande, hvor eleverne klarede sig bedst på linje med bl.a. Finland som toplandet i Norden og flere asiatiske lande.

REJSEBERETNING: Erika Zimmer Brandt

"Men lærer børnene nok? – og hvad vil forældrene sige?" – om at være rejsende i leg i Kina

For danske pædagoger er det utænkeligt at forestille sig en hverdag i børnehaven uden fri leg. For kinesiske pædagoger er det modsat. Hvis pædagogerne leger med børnene, gør de det i det skjulte. Legen er lidt forbudt og skamfuld, for det at gå i børnehaven er en alvorlig sag. Især de kinesiske forældre er er bekymrede for, om deres børn lærer nok, hvis de bruger tiden på leg, så de lægger et hårdt pres på pædagogerne. Det er i dét krydsfelt mellem divergerende kulturer, børne- og læringssyn, at jeg underviser pædagoger i kinesiske børnehaver – og det er lige dele svært og interessant.

Thilde Juul-Wiese & Hanne Adriansen

Når pædagogiske ideer rejser med lærerstuderende i udlandspraktik

Et mål i den danske læreruddannelse er, at de lærerstuderende skal forberedes til at give deres fremtidige undervisning et globalt perspektiv, således at deres elever kan opnå "interkulturel kompetence".

Praktikophold i udlandet har været en af måderne at opnå dette mål. Med udgangspunkt i tre måneders etnografisk feltarbejde blandt danske lærerstuderende i praktik i Filippinerne undersøger vi i denne artikel, hvad der sker i mødet mellem danske lærerstuderende og deres praktikskoler, og dermed hvordan pædagogiske ideer rejser med sådanne praktikker. De seneste år har der været en stigende interesse for "spatial theories" og herunder "mobilities of knowledge" inden for den internationale uddannelsesforskning. Med dette som analytisk inspiration undersøger vi hhv. de danske lærerstuderendes og de filippinske læreres "geografiske forestillinger" (Kölbøl, 2018; Thompson, 2017) og hvilke formål de involverede pædagogiske aktører har med opholdene. Artiklen viser, at de danske lærerstuderende forventede at skulle lære de filippinske lærere den "gode måde" at undervise på, mens de filippinske lærere og skoler forventede at lære "vestlig væremåde" og at forbedre deres engelske sprogkunderskaber. Artiklen afslutter med at diskutere magtforholdene i udlandspraktik i et kritisk nord-syd perspektiv.

Dil Bach & Helene Aarseth

Lyst til læring

Fra nordisk modkultur til transnational præstationsstrategi

Pædagogiske begreber og aktører rejser, krydser institutionelle og nationale grænser og forandrer sig undervejs. Således var leg og lyst engang noget, der primært kendetegnede fritiden og børnehavetiden, især i de nordiske lande, mens målrettet læring mere var noget, der kendetegnede skolen, men også

småbørnsinstitutioner i lande som Singapore og Kina. Siden 1960'erne er leg og lystbetonede undervisningsformer imidlertid rejst dybere og dybere ind i skolen i Norden såvel som i andre lande, mens læring siden årtusindeskiftet er rejst ind i familier og småbørnsinstitutioner over hele kloden. Baseret på etnografisk feltarbejde i en børnehave og i dertilhørende familier nord for København, undersøger denne artikel, hvad der sker med pædagogikken, når idéer om leg, lyst og læring rejser, krydser grænser og blandes sammen i nye transnationale uddannelsespolitikker.